

Ondanks handhaving in zijn functie en het aanbieden van opleidingen na een veroordeling voor poging tot doodslag kan een ambtenaar indirect vanwege deze veroordeling worden ontslagen. Vanwege het bezit van een vrachtwagenrijbewijs en een chauffeursdiploma en gelet op eerdere succesvolle sollicitaties acht de commissie de ambtenaar in staat een andere baan te vinden zonder begeleiding van zijn werkgever.

Advies

Adviesaanvraag nr. ABB/2010/08314

Verzoeker: XXXX

1. Feiten en procesverloop

XXXX (hierna: de ambtenaar) is sinds 1 januari 2003 werkzaam bij XXXX. Achtereenvolgens heeft hij daar de functies vervuld van XXXX bij XXXX, dat ressorteert onder de XXXX. In de jaren 2003 tot en met 2007 zijn hem in deze functies zeven functioneringsgratificaties toegekend. Het bedrag van deze gratificaties bedroeg in totaal € 3.160.-.

Op 31 januari 2007 is de ambtenaar door de Politierechter te Alkmaar veroordeeld tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van tien maanden met een proeftijd van twee jaar en een werkstraf van 240 uur subsidiair 120 dagen hechtenis wegens medeplegen van een poging tot doodslag op 24 augustus 2006 te Den Helder.

Bij brief van 6 augustus 2008, kenmerk XXXX, heeft XXXX, voor deze de Secretaris-Generaal, de ambtenaar in kennis gesteld van het voornemen zijn verklaring van geen bezwaar in te trekken vanwege zijn rechterlijke veroordeling voor het zojuist genoemde strafbare feit. Bij deze brief is de ambtenaar in de gelegenheid gesteld om binnen tien werkdagen zijn zienswijze kenbaar te maken op het in de brief bekendgemaakte voornemen. Van deze gelegenheid heeft de ambtenaar geen gebruik gemaakt. Daarop is dit voornemen bij brief van 5 januari 2009, kenmerk XXXX, omgezet in een besluit tot intrekking van de verklaring van geen bezwaar van de ambtenaar.

Bij besluit van 15 januari 2009 heeft verzoeker, voor deze XXXX (hierna: de Algemeen Directeur), de ambtenaar vanwege de intrekking van zijn verklaring van geen bezwaar direct ontheven uit zijn functie.

Bij brief van 2 februari 2009 heeft XXXX (hierna: de gemachtigde) namens de ambtenaar bezwaar gemaakt tegen het besluit van 5 januari 2009. Bij brief van 16 april 2009 heeft de gemachtigde van de ambtenaar de gronden van dit bezwaar aangevuld. De stukken met betrekking tot deze bezwaarschriftprocedure maken geen deel uit van het dossier inzake de onderhavige adviesaanvraag.

Bij brief van 11 mei 2009, kenmerk XXXX, heeft de Algemeen Directeur zijn visie op het functioneren van de ambtenaar bij XXXX onder de aandacht gebracht van de XIVD.

Op 16 juli 2009 heeft een hoorzitting plaatsgevonden van de Bezwarencommissie Veiligheidsonderzoeken XXXX ter behandeling van het bezwaarschrift van de ambtenaar tegen de intrekking van zijn verklaring van geen bezwaar. Op 24 augustus 2009 heeft de voornoemde commissie geadviseerd dit bezwaarschrift ongegrond te verklaren en de intrekking van de verklaring van geen bezwaar van de ambtenaar te handhaven.

Bij besluit van 9 november 2009, kenmerk XXXX, heeft de XXXX het bezwaarschrift van de ambtenaar tegen de intrekking van zijn verklaring van geen bezwaar ongegrond verklaard met overname van het advies van de XXXX en de motivering die ten grondslag ligt aan dit advies.

Op 23 december 2009 heeft het hoofd van de sectie Loopbaanmanagement en uitzendingen van de XXXX een verzoek doen uitgaan om te bezien of de ambtenaar binnen XXXX kan worden geplaatst in een functie die niet is aangewezen als vertrouwensfunctie. Eind januari 2010 is deze functionaris bericht dat hiertoe geen mogelijkheden bestaan.

In februari 2010 heeft de senior P&O-adviseur XXXX de ambtenaar mondeling in kennis gesteld van het zojuist genoemde resultaat van het onderzoek naar de mogelijkheden om hem binnen het XXXX te herplaatsen in een functie die niet is aangewezen als vertrouwensfunctie.

Daarbij heeft deze P&O-adviseur de ambtenaar gewezen op de mogelijkheid van arbeidsbemiddeling door het XXXX. De ambtenaar heeft hierop positief gereageerd. Daarop is hij op 17 maart 2010 aangemeld bij het XXXX.

Op 11 mei 2010 heeft de ambtenaar een intakegesprek gevoerd met XXXX van het XXXX. Tijdens dit gesprek is een afspraak gemaakt voor een vervolggroesprek op 27 mei 2010. Op dit gesprek is de ambtenaar niet verschenen zonder voorafgaande kennisgeving van verhindering. Wel heeft hij aan het eind van deze dag per e-mail toegezegd dat hij de daaropvolgende maandag contact zou opnemen voor het maken van een nieuwe afspraak, maar deze toezegging is hij niet nagekomen.

Op 7 en 10 juni 2010 heeft XXXX van het XXXX de voicemail van de ambtenaar ingesproken met het verzoek telefonisch met haar contact op te nemen voor het maken van een nieuwe afspraak. Tevens heeft zij de ambtenaar dit verzoek doen toekomen bij e-mailbericht van 10 juni 2010. Nadat dit verzoek onbeantwoord was gebleven, heeft zij dit verzoek bij e-mailbericht van 21 juni 2010 herhaald. In dit e-mailbericht heeft zij voorgesteld met de ambtenaar een gesprek te voeren op 8 juli 2010. De ambtenaar is niet op dit gesprek verschenen en was op deze datum telefonisch ook niet bereikbaar. Daarop heeft XXXX van het XXXX de voicemail van de ambtenaar opnieuw ingesproken met het dringende verzoek telefonisch met haar contact op te nemen. Ook dit verzoek is van de zijde van de ambtenaar onbeantwoord gebleven.

Bij brief van 13 juni 2010 (lees: 13 juli 2010) heeft het hoofd van het regiokantoor van het XXXX te Den Helder de ambtenaar een laatste kans geboden voor het maken van een afspraak door hierover binnen één week contact op te nemen met het secretariaat van dit regiokantoor. Daarbij heeft de voornoemde functionaris de ambtenaar erop gewezen dat zijn begeleidingstraject wordt beëindigd wanneer hij geen gebruik maakt van de hem geboden laatste kans en dat deze beëindiging voor hem rechtspositionele gevolgen kan hebben. De ambtenaar heeft deze kans niet benut, waarop zijn begeleidingstraject bij XXXX is beëindigd.

Bij een brief van 9 september 2010, die door het secretariaat van de commissie is ontvangen op 10 september 2010, heeft verzoeker, voor deze de Hoofddirecteur Personeel, bij de commissie advies aangevraagd met betrekking tot het voorgenomen ontslag van de ambtenaar.

Bij e-mailbericht van 6 oktober 2010 heeft de senior P&O-adviseur XXXX het secretariaat van de commissie op verzoek van dit secretariaat inlichtingen verstrekt over het verloop van het onderzoek naar de mogelijkheden om de ambtenaar te herplaatsen binnen en buiten XXXX.

Bij brief van 11 oktober 2010 heeft de ambtenaar op verzoek van het secretariaat van de commissie zijn zienswijze kenbaar gemaakt inzake het voornemen hem te ontslaan.

De adviesaanvraag van 9 september 2010 is behandeld ter zitting van de commissie op 2 november 2010. De commissie bestond uit prof. mr. J. de Ruiter (voorzitter), de heer mr. B.L.J. Ahlers (lid) en de heer mr. F.J.M. Akkerman (lid), en werd bijgestaan door de heer mr. C.F. Sparrius (plaatsvervangend secretaris). Namens verzoeker zijn ter zitting verschenen XXXX MA, medewerker Juridische Zaken bij de XXXX Inlichtingen- en Veiligheidsdienst en XXXX, directeur P&O bij XXXX. De ambtenaar is ter zitting in persoon verschenen en werd bijgestaan door zijn partner.

2. Standpunt bevoegd gezag

In het besluit van 9 november 2009, kenmerk XXXX, op het bezwaarschrift van de ambtenaar tegen de intrekking van zijn verklaring van geen bezwaar heeft XXXX het advies van de Bezwarencommissie Veiligheidsonderzoeken overgenomen om dit bezwaar ongegrond te verklaren met inbegrip van de motivering van dit advies. Deze motivering luidt als volgt:

“De commissie constateert dat ten aanzien van belanghebbende in het uittreksel uit het Centraal Justitieel Documentatieregister, voor zover van belang voor de besluitvorming omtrent de intrekking van zijn verklaring van geen bezwaar, is vermeld dat hij op 31 januari 2007 door de Politierechter te Alkmaar is veroordeeld tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van 10 maanden met een proeftijd van twee jaar en een werkstraf van 240 uur subsidiair 120 dagen hechtenis wegens medeplegen van een poging tot doodslag op 24 augustus 2006 te Den Helder. Ingevolge artikel 4 onder b van de toepasselijke beleidsregeling wordt een verklaring van geen bezwaar ingetrokken indien er sprake is van een veroordeling wegens een misdrijf tegen het leven. Hiervan is sprake in het geval van belanghebbende. Bovendien zijn hem ter zake van dit misdrijf voorwaardelijke en subsidiaire vrijheidsstraffen opgelegd van in totaal 14 maanden. De duur van deze straffen overschrijdt ruimschoots de in artikel 4 onder e van de toepasselijke beleidsregeling aangegeven grens van 6 maanden. De intrekking van de verklaring van geen bezwaar van belanghebbende is dan ook in overeenstemming met het gevoerde beleid.

De gronden van het bezwaar en de verklaring van XXXX van 11 mei 2009 geven geen aanleiding tot afwijking van dit beleid. Dit geldt in de eerste plaats voor hetgeen zowel in het aanvullend bezwaarschrift van 16 april 2009 als in de verklaring van XXXX is opgemerkt over het functioneren van belanghebbende. Zoals de Afdeling bestuursrechtspak van de Raad van State heeft overwogen in een uitspraak van 28 mei 2008 met het kenmerk 200707469/1, is de beoordeling van het functioneren van een vertrouwensfunctionaris een rechtspositionele aangelegenheid die is voorbehouden aan zijn werkgever, maar doet een dergelijke beoordeling niet af aan de bevoegdheid van de betrokken minister om te beoordelen of er voldoende waarborgen aanwezig zijn dat de functionaris de uit zijn functie voortvloeiende verplichtingen getrouwelijk zal volbrengen. Bij de uitoefening van deze bevoegdheid kent de Afdeling bestuursrechtspak van de Raad van State verweerder in een uitspraak van 25 februari 2009 met het kenmerk 200803681/1 beoordelingsvrijheid toe. In een uitspraak van 19 april 2006 met het kenmerk 200506512/1 heeft de Afdeling bestuursrechtspak van de Raad van State de wijze waarop verweerder door middel van de toepasselijke beleidsregeling invulling geeft aan deze beoordelingsvrijheid niet onredelijk geacht. Op grond van artikel 4 onder b van deze beleidsregeling leidt een eenmalige veroordeling voor een poging tot doodslag al tot de intrekking van een verklaring van geen bezwaar.

In de omstandigheden van het geval ziet de commissie geen aanleiding om af te wijken van deze bepaling. Weliswaar heeft belanghebbende de poging tot doodslag gepleegd in reactie op een stelselmatige en langdurige onheuse bejegening van zijn oudste dochter en is het bij een eenmalige poging tot doodslag gebeven, maar deze omstandigheden doen niet af aan het veiligheidsrisico dat voortvloeit uit het gebrek aan zelfbeheersing dat ten grondslag ligt aan de poging tot doodslag. Weliswaar heeft dit gebrek aan zelfbeheersing zich tot dusverre uitsluitend gemanifesteerd in de privésfeer, maar het risico valt niet uit te sluiten dat dit gebrek aan zelfbeheersing zich op enig moment ook in de werksfeer manifesteert. In dit verband acht de commissie van belang dat het strafbare feit waarbij belanghebbende zijn zelfbeheersing heeft verloren, op 24 augustus 2006, derhalve minder dan drie jaar geleden is gepleegd en dat de Rechtbank Alkmaar belanghebbende dit strafbare feit zwaar heeft aangerekend, gelet op de straffen waartoe deze rechtbank belanghebbende heeft veroordeeld. Deze rechtbank heeft in de omstandigheden die belanghebbende heeft aangevoerd ter verklaring van het plegen van dit strafbare feit dan ook geen rechtvaardiging aanwezig geacht voor het plegen van dit feit, waarbij hij de lichamelijke integriteit van het slachtoffer ernstig heeft aangetast. Om die reden acht de commissie in deze omstandigheden evenmin een rechtvaardiging gelegen om de verklaring van geen bezwaar van belanghebbende in afwijking van de toepasselijke beleidsregeling te handhaven”.

In de verklaring van XXXX van 11 mei 2009 heeft deze aangegeven dat de ambtenaar als groepsleider op een uitstekende wijze leiding geeft aan XXXX, die tot voor kort bekend stond om haar lastige populatie en slecht presteerde. Mede door toedoen van de ambtenaar is hierin verandering gebracht en de ambtenaar beschikt over een groot draagvlak bij zijn medewerkers. Dit blijkt niet alleen uit de functioneringsgratificaties die hem zijn toegekend, maar ook uit het feit dat zijn medewerkers, die merendeels worden beloond volgens de schalen 3 en 4, hem spontaan hebben aangeboden bij te dragen in de kosten van een advocaat.

Gezien de prestaties, werkhouding en inzet van de ambtenaar is XXXX er veel aan gelegen de ambtenaar weer actief te werk te kunnen stellen binnen zijn bedrijf, waar alle functies zijn aangewezen als vertrouwensfuncties. Hij verzoekt de staat van dienst van de ambtenaar, tezamen met het feit dat deze eenmalig een vergrijp heeft gepleegd dat werd ingegeven door een langdurige en stelselmatige onheuse bejegening van zijn dochter, aan te merken als een verzachtende omstandigheid. Daarbij wijst hij tevens op zijn inschatting dat XXXX geen enkel veiligheidsrisico loopt bij het afgeven van een verklaring van geen bezwaar, aangezien hij de kans op recidive minimaal acht, gezien de reputatie van de ambtenaar, de aanleiding tot het delict en het door de ambtenaar getoonde berouw.

In zijn brief van 13 juni 2010 (lees: 13 juli 2010) heeft het hoofd van het regiokantoor van het XXXX te Den Helder zich tegen de achtergrond van het in het feitencomplex uiteengezette verloop van het begeleidingstraject van de ambtenaar op het standpunt gesteld dat de ambtenaar zich voor dit traject

niet voldoende heeft ingezet. Daarbij heeft deze functionaris de ambtenaar medegedeeld dat een beëindiging van het begeleidingstraject, die aan de orde is wanneer de ambtenaar de hem bij deze brief geboden laatste kans niet benut, voor hem rechtspositionele consequenties kan hebben.

In zijn e-mailbericht van 6 oktober 2010 heeft de senior P&O-adviseur XXXX erop gewezen dat de ambtenaar de hem bij brief van 13 juni 2010 geboden laatste kans niet heeft benut, waardoor het begeleidingstraject van de ambtenaar bij het XXXX is beëindigd.

Tijdens de hoorzitting van de commissie heeft de directeur P&O van XXXX, XXXX, aangegeven gemengde gevoelens te koesteren over het voorgenomen ontslag van de ambtenaar. Enerzijds acht hij dit ontslag noodzakelijk gelet op het ter zake gevoerde strikte beleid, nu voor de ambtenaar binnen XXXX geen functie kon worden gevonden die niet is aangewezen als vertrouwensfunctie. Anderzijds heeft hij begrip voor het standpunt van de ambtenaar en XXXX dat de ambtenaar een voortreffelijk functionerende medewerker is, die node kan worden gemist. Verder erkent XXXX dat het lagere management zich de rechtspositionele consequenties van de veroordeling van de ambtenaar niet heeft gerealiseerd. Daardoor is de veroordeling van de ambtenaar pas aan het licht gekomen bij een regulier herhaalonderzoek en is de ambtenaar na zijn veroordeling nog gefaciliteerd bij het volgen van opleidingen. Ten slotte schrijft XXXX het mislukken van het herplaatsingsonderzoek binnen XXXX toe aan het vrijwel volledig ontbreken van functies die niet zijn aangewezen als vertrouwensfuncties en toont hij begrip voor de opstelling van de ambtenaar ten aanzien van de hem aangeboden begeleiding door het XXXX.

3. Zienswijze ambtenaar

Het bezwaarschrift van de ambtenaar tegen de intrekking van zijn verklaring van geen bezwaar berust, samengevat, op de volgende gronden:

1. De ambtenaar heeft geen kennis kunnen nemen van het voornemen tot deze intrekking, omdat dit hem om onduidelijke redenen niet heeft bereikt. Klaarblijkelijk wordt hem thans verweten dat hij ooit in aanraking is geweest met justitie, maar alvorens hierop in te gaan, wenst hij eerst kennis te nemen van de uitdrukkelijke motivering van de intrekking van zijn verklaring van geen bezwaar, die ogenschijnlijk is opgenomen in het voornemen. De ambtenaar behoudt zich dan ook het recht voor de gronden van het bezwaar op dit punt nader aan te vullen.
2. De ambtenaar merkt op dat hij vanaf 2003 werkzaam is XXXX, beschikt over een uitstekende staat van dienst en elk jaar een functioneringsgratificatie heeft ontvangen.

In zijn brief van 11 oktober 2010 zet de ambtenaar zijn zienswijze op het voornemen hem te ontslaan, samengevat, als volgt uiteen:

Hoewel de ambtenaar zijn direct leidinggevende, XXXX, onmiddellijk op de hoogte heeft gesteld van zijn aanhouding en zijn veroordeling tot een werkstraf en hij deze veroordeling bovendien heeft gemeld aan de naast hogere leidinggevende, het hoofd van de Facilitaire Dienst, hebben deze functionarissen hem op geen enkele wijze te kennen gegeven dat hij zou kunnen worden ontslagen.

Hierdoor en door de hierna te noemen feiten en omstandigheden is bij hem de indruk gewekt dat de werkstraf waartoe hij op 31 januari 2007 is veroordeeld en die hij met medeweten van de genoemde leidinggevers in zijn vrije tijd heeft volbracht, geen beletsel vormde voor de verdere vervulling van zijn functie van groepsleider XXXX. Hij heeft deze functie kunnen blijven vervullen tot de intrekking van zijn verklaring van geen bezwaar, twee maanden na zijn aanhouding heeft het hoofd van de Facilitaire Dienst hem een HBO-opleiding aangeboden en meer dan een jaar na zijn veroordeling heeft hij op kosten van XXXX nog een vrachtwagenrijbewijs en een chauffeursdiploma behaald. Hierdoor is zijn toekomstperspectief verbeterd.

Tijdens de hoorzitting van de commissie heeft de ambtenaar aangegeven dat hij de zojuist genoemde opleidingen niet zou hebben gevolgd als zijn leidinggevers bij hem de indruk hadden gewekt dat

zijn veroordeling rechtspositionele consequenties zou hebben. In dat geval zou hij zich hebben gericht op de externe arbeidsmarkt. Hij acht zichzelf in staat een functie op die arbeidsmarkt te verwerven en heeft daarbij geen behoefte aan begeleiding door het XXXX. Hij heeft niet gereageerd op de hem vanuit dit XXXX gedane verzoeken om contact op te nemen over deze begeleiding, omdat deze verzoeken bij hem het gevoel opriepen dat hij moest meewerken aan zijn eigen afscheid bij XXXX. Hij betreurt dit afscheid, omdat hij zich sterk identificeert met XXXX waarbij hij werkzaam is geweest.

4. Verslag van de hoorzitting

Een uitgebreid verslag van de hoorzitting van de commissie die heeft plaatsgevonden op 2 november 2010 is gevoegd bij dit advies en maakt hiervan deel uit.

5. Overwegingen

Bij de beoordeling van de adviesaanvraag staat voorop dat de intrekking van de verklaring van geen bezwaar van de ambtenaar niet ter beoordeling staat van de commissie. Op grond van artikel 10, tweede lid, van de Wet veiligheidsonderzoeken, noopt deze intrekking tot de ontheffing van de ambtenaar uit zijn functie. In het onderhavige geval heeft deze ontheffing plaatsgevonden bij besluit van 15 januari 2009. Artikel 125e, tweede lid, van de Ambtenarenwet, verleent aan verzoeker een discretionaire bevoegdheid om eervol ontslag te verlenen aan een ambtenaar die vanwege het bepaalde in artikel 10, tweede lid, van de Wet veiligheidsonderzoeken, uit een vertrouwensfunctie moet worden ontheven. Voor de ontslagverlening als bedoeld in artikel 125e, tweede lid, van de Ambtenarenwet is de medewerking of machtiging vereist van XXXX. Deze is gehouden het advies in te winnen van de commissie.

Bij de beoordeling van de adviesaanvraag is vervolgens van belang of de ambtenaar aan het feit dat zijn leidinggevend hem niettegenstaande hun wetenschap van zijn veroordeling hebben gehandhaafd in zijn functie en hem in staat hebben gesteld enkele opleidingen te volgen, gerechtvaardigd vertrouwen kan ontlenen dat hij niet als indirect gevolg van zijn veroordeling zou kunnen worden ontslagen. Naar het oordeel van de commissie is dit niet het geval. In zijn uitspraak van 22 december 2005, TAR 2006/58, heeft de Centrale Raad van Beroep geoordeeld dat een in rechte te honoreren beroep op het vertrouwensbeginsel slechts kan worden gebaseerd op een uitdrukkelijke, ondubbelzinnige en onvoorwaardelijke toezegging van het daartoe bevoegde gezag. Voor zover bekend is bij de commissie, hebben de leidinggevend van de ambtenaar hem in de periode tussen zijn veroordeling en de intrekking van zijn verklaring van geen bezwaar geen zodanige toezegging gedaan. Aan het optreden van zijn leidinggevend na zijn veroordeling kan de ambtenaar dan ook geen gerechtvaardigd vertrouwen ontlenen dat hij niet als indirect gevolg van zijn veroordeling zou kunnen worden ontslagen.

Bij de beoordeling van de adviesaanvraag is verder het verloop van belang van het uitgevoerde onderzoek naar de mogelijkheden om de ambtenaar te herplaatsen in een passende functie. In dit kader zijn in eerste instantie de mogelijkheden onderzocht om de ambtenaar te herplaatsen in een passende functie binnen XXXX die niet is aangewezen als vertrouwensfunctie. Nadat dit onderzoek had uitgewezen dat daartoe geen mogelijkheden aanwezig zijn, is de ambtenaar vervolgens met zijn instemming aangemeld bij het XXX voor begeleiding bij het vinden van een functie buiten XXXX.

Deze begeleiding is beperkt gebleven tot een op 11 mei 2010 gevoerd intakegesprek, omdat de ambtenaar geen gevolg heeft gegeven aan de uitnodiging voor een op 27 mei 2010 gepland vervolgesprek en evenmin gevolg heeft gegeven aan de hem nadien telefonisch, per e-mail en per brief gedane uitnodigingen om een nieuwe afspraak te maken voor een vervolgesprek. Tijdens de hoorzitting van de commissie heeft de ambtenaar over deze gang van zaken opgemerkt dat de uitnodigingen van XXXX bij hem het gevoel opriepen dat hij moest meewerken aan zijn eigen afscheid bij XXXX. Hij betreurt dit afscheid, omdat hij zich sterk identificeert met XXXX waarbij hij werkzaam is geweest, maar acht zichzelf in staat op eigen kracht een vervangende werkring te vinden buiten XXXX. Hij heeft dan ook geen behoefte aan begeleiding door het XXXX.

Op basis van het voorafgaande constateert de commissie dat er een zorgvuldig onderzoek heeft plaatsgevonden naar de mogelijkheden om de ambtenaar te herplaatsen in een passende functie binnen of

buiten XXXX. Binnen XXXX zijn daartoe geen mogelijkheden aanwezig gebleken, omdat vrijwel alle functies waarvoor de ambtenaar gelet op zijn opleiding en werkervaring in aanmerking komt, zijn aangewezen als vertrouwensfuncties. Vervolgens heeft XXXX de ambtenaar begeleiding aangeboden bij het verwerven van een werkkring buiten XXXX. Van dit aanbod heeft de ambtenaar geen gebruik gemaakt. Hij acht zichzelf in staat op eigen kracht een vervangende werkkring te vinden. Naar het oordeel van de commissie zou de ambtenaar daartoe redelijkerwijs ook in staat moeten kunnen worden geacht, omdat hij beschikt over een vrachtwagenrijbewijs en een chauffeursdiploma, waarmee hij gekwalificeerd is voor de functie van chauffeur. Gelet op de aantrekkelijke arbeidsmarkt in XXXX ontstaan er regelmatig vacatures voor deze functie. De ambtenaar moet in staat worden geacht succesvol naar deze vacatures te solliciteren, omdat hij voor zijn indiensttreding bij XXXX regelmatig succesvol heeft gesolliciteerd. Bovendien kan gelet op de waardering van het functioneren van de ambtenaar door XXXX worden uitgegaan van de bereidheid van deze functionaris om ter ondersteuning van de sollicitaties van de ambtenaar een positief getuigschrift af te geven over zijn functioneren. Gelet op het vorenstaande acht de commissie het voorgenomen ontslag van de ambtenaar voldoende zorgvuldig voorbereid. Deze conclusie leidt tot het volgende advies.

6. Advies

De Adviescommissie grondrechten en functie-uitoefening ambtenaren acht geen beletselen aanwezig om uitvoering te geven aan het voornemen de ambtenaar eervol ontslag te verlenen met toepassing van artikel 125e, tweede lid, van de Ambtenarenwet.

De commissie stelt het zeer op prijs een afschrift te mogen ontvangen van het besluit dat wordt genomen op basis van het bovenstaande advies.

Den Haag, 30 november 2010,

Was getekend.

prof. mr. J. de Ruiter,
voorzitter

mr. C.F. Sparrius,
plaatsvervangend secretaris